

Ist hic agimus de Vt in emendo, et grandio, qd si gloria Vtia. Vt in emendo e res
 cois, qd pntibus inest, Vt na huna qut e apta ut sit in Pri et llo tra. hoc Vt rigurose
 dnm e methum, qd e de re q inest. Vt in grandio e ead na huna cois qut e apta ut
 pntibus pnter, et hoc Vt gloria dicitur loquim, qd pnter ad loqis maxie spectant.

Vdeni Res Vtes?

Aliq relatiua q. 1. Vtia art. 2. asseruerunt n dari res cois, id tuu uores, et nomi-
 na Vtia, et ideo NN. uulgo appellante, id in merito hae tria nomine indigna tribuitur
 sapientissis qhis immortalis nomine dignis, qn dixerunt nomina ee Vtia, id res nomi-
 nibus scatis, qd postea ab hae iniuria uendicabimus, id quid illa ma sit, facile.

Impugnate. 1. qd Vt e apta ee in glubus qbus, qd hae in uinit no-
 minibus, id tuu rebus. qd qd uox ho, n ine inuince v. Pri, et llo, id tuu extrinea
 dnd n grate d illis tanjm qd eate, qum n. eate d uie lru e uox hae, qd res et n uores
 si Vt. 1. Impug. 2. qd uox ho, e qd accens, et d nominao extrinea u in fisia, na uo
 huna q ine lro, et llo e subia intrinea: qd n uox id res e Vt. Impug. 3. qd uox e qd in-
 gulo re: qd n pot ee in re qd Vt. Impug. 4. qd Deus factus e ho et n uox: qd n e id ho qd uox ho.

Arg. 1. qd in mundo, si de u e d pta, e in certo lo, et tempore: id res u
 Vt n si in to certo, et tempore: qd n dari. R. dicit mai. qd e in mundo e in certo lo
 et tempore, qd se, qd sua infiria (nd. p se remy neg. mai. und 3de exi stat dicitur qd suo
 infiria e in certo lo, et tempore p ipa infiria.

Arg. 2. ead res n pot ee ut Vt, et partib, id res cois ees Vt, ut supponimus) dnd
 ees partib, sigd exi staret in to, et tempore ditate pucta: qd implicat res Vtes. R. dicit
 mai. ead res n pot ee ut Vt, et partib, si sumatur sub ead fratitate, (nd. sub diuisis
 fratitatibus, neg. mai. und re se Vt qd illu, et partib, a se rei, qd n implicat, qd dicitio
 e u eiuo omnino fratitatis.

Arg. 3. si ho Vg. ead Vt ad Pri, et lliu isti eent id in se, iusta illud glo-
 gum, qd si ead uno 3o: si id in se. R. neg. assumptu, et dicit. qd ead in uno 3o
 et cono-

et comonocabili si id in se neg. in uno 3°. singulari, et in comonocabili cond.
plagu, at uo na vltis e' coig, et comonocabilis q' illu vlti, et vlti. pet' explorat' di-
na, q' adhuc sit singularis, q' tri e' comonocabilis tribus d'nis h'oris, ista n'
si ead' in se, imo vlti in se disto.

Arg. 4. si darente res vltis identificate v inferioribus essent in dir sig-
lis vce inforum, imo inciperent in uno lo, et perirent in alio, se hoc e' absonu.
q' n' dant res vltis. De neg. mir, q' hoc n' rugnat vlti vltis, q' n' existunt
q' se, et ap' rei, d' tui p' sum, at signate, at subeunt hae grata d' vlti vce di-
forum inficium.

Arg. 5. et efficaciter, si darente res vltis essent q' p' scias, se gerint dari
sua sine rebus vltis, et vlti na d' deo dar' thia, q' uia scia, et tri deus e'
maxe singularis, vnd saluante optime p' dices, ut pet' in hae subia e' ens
deus e' ens, accens e' ens. tra. q' d' vlti vltis uoia ex q' entis: q' vlti
n' si n' vlti. De dist. min' p' dant dari vlti adie et simpli sine rebus vlti-
bus, cond. ad melius ee neg. min, n' nego p' abie saluari scias sine vlti-
bus uoia. dico tri melius d' p' q' et didi scias p' vlti uoia scia q' vltis.

Sectio. 2^a

Refutante dua snie circa res vltis.

nil. Deet.

Somniauit Plato, si fides exhibenda e' eius de sigulo Anti.

dixerunt isto p' h'amo estou ho.

perguntandi huius p' ego a Diogenes como se uingaria
de seus contrarios hae responseo.

Si te ipsum, honestu, ac bonu uirum p' stiteris.

Perguntas de conuerca cad humana
qua causa he amar. Rep. Fenisto. He hua p' h'ada
dos vlti, hua mina donde m^{tos} se p' san p' d' vlti huius
semeterio de m^{tos} argos. hu refugio de n^{tos} p' d' vlti, e' huius
a sonbo de m^{tos}. p' d' vlti

que causa he o Sol.
he hu olho do ceo, hu adorno illustre do dia, e hu distribuidor
das horas. que he a Lua.

he huia consolador dos caminhanes, hu inimigo dos Lazos,
e huia feruoroso, hu perseguido, ou anuicio das tempestades.

que he a terra?
huia medula do mundo, huia guarda dos frutos, huia mai de
quantos nascem, huia alimento de quantos vivem, huia coroa
e degorito da vida. que he mulher.

Em sua de segundo philosopho: he huia insaiavel fera, huia
solicitação continua; huia indefatigavel pelicia, e hu nauifugio dos
homens. peem em minha opiniam. he hu animal fermitoso
huia solicitação de nosso regalo, huia Companhiaira Em as penas,
hu consolo em os prigos, hu augmento da felicidade humana
hu peço de mtos outros. hu ministro de tirriueis (cuidados)

que he pbieta.
he hu bem aborrecido, huia mai da saúde, huia saboipe de suetos
hu negocio sem dano, huia parte sem calumnia, huia felicidade
sem solicitação da parte de quem a tem.

que causa he aq uenie deixando se uenser.
Respondo he a Cortesça
quem he mais sabio.

he quem sabe quantos naxos humilidade e mais sabidoria
quem he mais ignorant.

he q não duvida, q se sabe ai sabe tudo, ou não sabe na-
da, e tudo e ingostidel. [alcançada]

que causa he q todos a louca, mtos adoeçam, e poucos
he a uerdade, e a nobreza.

que genero de penas he, q se estima, se negocia e se procura
lan os uesidos, e galas, q em penas do peccado de nota primeiro
par [?] gravamos, q a dor do corpo.

Ute latissime sumptum definitur solet — unum qd ad multa pertinere — Dicitur 1° in complexum, et simplex. Complexum e' fore aliqd prius, ut — ca' bini e' amandum — sed hoc ute n' pertinet ad logicos. Ute simplex e' qd h'et simplicem scandi m'm.

Primi 2. hoc ute simplex in causando, scando, in essendo et in iudicando. Ute in causando e' fore rerum ca', ut deus, q' p' se efficit causas. Ute in scando e' qd multa sint ut uox ho, p' ut sciat p' se hoc. hae duae st p'prie utia d' g'bus hic agim', q' si res singulares, nam deus et uox ho, st qd singulare.

Sol hic agim' d' uti in essendo et prando, q' si p'prie utia. Ute in essendo e' res (ca', q' plurius inest) Vg. na' huna, p' ut e' apta ut sit in socrate, Platone etc. hoc ute rigurose dicitur e' Methuina q' e' d' re q' in e'. Ute in prando e' ead' na' huna (ca' p' ut e' apta ut d' plurius p' dicat, et hoc ute p'prie dicitur logicum, q' p' dicat' ad logicos maxie spectant.

De Res Universales?

Aliq' rellati a C. 9. 1°. utium art. 2. abierunt n' dari res ca'ij, sed tantu' uoxes, et nomina utia, et ideo Nominale, uulgo appellatur, sed immerito hac sna nomine indigna tribuite sapientissimis p' h'ij inmortali nomine dignis, q' n' dixerunt nomina ee' utia, sed res nominibus scata, q' postea ab hac iniuria uendicabim', sed cuiusq' illa sna sit, facile.

Inpugnate 1° q' Ute e' aptum ee' in plurius d' g'bus affixis. sed hoc n' conuenit nominibus, sed tantu' rebus, qd p' ho. q' uox ho n' in e' intinice in p'ro et p'ro, sed tantu' extinice, d' in e' p'orte

Illis tamquam quod essiate. Sum enim esset dixit. Prus est uox ho: go
Res et non uoxes si res.

Impugnari 2. quia uox ho, est quodam accens et nominat eam
in inferiorum, non uo huius, quod inest Prus, et Plu est subia interioria. go non
uox, sed res est utrius. Impugnari 3. quia uox est quod singulare: go non potest esse
in se quod utrius. Impugnari 4. quia Res factus est ho et non uox: go non est id ho, et
uox ho.

Arg. 1. quod in mundo est si Deum excipias, est in certo loco et tempore
et res, ut non sit in loco certo, et tempore: go non dicitur. Per dist. mai. quod
est in mundo est in certo loco et tempore, sed per se, sed per sua inferiora, Cond.
per se semper neg. mai. unde utrius existat tractum per sua inferiora, est in certo
loco et tempore per ipsa inferiora.

Arg. 2. eadem res non potest esse sit utrius, et partium: sed res (si esset utrius
(ut supponimus) dicitur esset partium si quod existeret in loco et tempore detrahe
Conducta: go implicat res utrius. Per dist. mai. eadem res non potest esse sit
utrius, et partium, si sumate sub eadem fratre Cond. sub diversis finalitatibus
neg. mai. unde res est utrius per illum, et partium a se rei, quod non implicat, go
Contradictio est in eius omnino finalitatis.

Arg. 3. si ho uox esset utrius ad Prus, et plum isti essent id inter
se. iuxta illud prologum, quod sit eadem uno 2. sit id inter se. Per neg. asun-
ptum, et dist. prologum, quod sit eadem in uno 3. Cori, et comonocabili sit id
inter se neg. in uno 3. singulari et in comonocabili Cond. prologum.
non na utrius est Cori, et comonocabili per illum Prus, et Plu. Sed ex pro
na dicitur quod adhuc sit singulari, quia tunc est comonocabili tribus dicitur
prosum, ut non sit eadem inter se, imo recte inter se dicitur.

Arg. 4. si darentur res utiq; identificate inferioribus, essent in diversis hujusmodi inferiorum; imo inciperent in uno loco, et perirent in alio: sed hoc est absurdum: ergo non darentur res utiq;. Ex neg. min. ergo hoc repugnat naturae utriusque, quod non existunt per se, et a parte rei, sed tantum per ipsum et signata: et subeunt hanc predicata diversa ratione diversum inferiorum.

Arg. 5. et efficaciter: si darentur res utiq; essent propter scientiam, sed possunt dari scientie sine rebus utriusque: et libro, nam de Deo dicitur thia, quod est via scientie, et tunc Deus est motus singularis, dicitur salvante optime predicato, ut patet in hac, subiecta est enim, Deus est enim, accens est enim etc. quin dicit illa utriusque uniuoca ex parte entis: ergo utraque non sit natio. Ex dicto min. possunt dari scientie ad se, et simpliciter sine rebus utriusque. Con. ad melius est, neg. min. non nego posse ab se saluari scientiam sine utriusque uniuocis, dico tamen melius digne, et diuini scientiam per obiecta uniuoca contra pluribus.

Sect. 2^a

Refutante dua scientie circa res utiq;.

Somniavit Plato (si fides) adhibenda est eius discipulo Ariti) natura utriusque esse quodammodo Deum ab inferioribus separata, docuit propter hoc in Vg. (con. in genere horum singularium, ideoque uocabatur rem utramque Deum scientiam, ergo somnabat inferioribus singularibus, et ab eis partibus separata.

Explicit hanc scientiam scilicet ergo si darentur talis Dea esset, et non esset (con); esset (con) ergo ita supponit a Platone, non esset (con) ergo heret certum sum, in quo phisice existet, et esset per ducta per eorum singularium, quoniam non esset, quod esset singularis, nisi non. (con) potest dici phisice, et existe

re, nisi singularissimum. Duplicet 2. hæc opio, q̄ nā hānā Vg.
ē intrinca P̄io, et P̄io; q̄ implicat existere tamq̄m Dea ab eis sepa-
rata, siḡd̄ esset et n̄ esset intrinca, q̄ involuit manifestam Traditionem.

Duplicet 3. q̄a talij nā utij, q̄ndo strahereti, t̄ esset ead̄ indivi-
da, t̄ divisa in infioia: Si indivisa, sequereti q̄d̄ duo infioia retia essent
id̄ inter se, nam in creatij, q̄ si ead̄ a pe x̄e in uno 3. si id̄ inter se / si
talij nā esset divisa, esset, et n̄ esset uno, esset, q̄a ita supponit, n̄ e
esset uno, q̄a d̄videreti, res n. q̄ ē divisa a pe rei n̄ ē una s̄d̄ multi-
plex a pe rei. Duplicet tond̄, q̄a hæc opio ē uia | P̄ij ē ho | hæc uo
ē f̄a | P̄ij ē Dea, t̄ ho separat̄.

Alig R. R. o Socr. S. ut benignis interpretenti s̄ Platoni
hoc somnium accerunt illas Deas d̄rie accipi p̄ nij Coibij representa-
tij in d̄rij Deij practij. s̄d̄ adhuc hæc opio sic explanata n̄ p̄t sustinere.
1. q̄a sum̄ ē d̄rie hæc opio. P̄ij ē ho, id̄ valere, atq̄ P̄ij ē ho
representatij in Deij d̄rij, nam q̄ op̄et hanc opio P̄ij ē ho, n̄
atendit ad Deas d̄rij, s̄d̄ s̄t creat̄ d̄rie nam hungam eē in P̄io. 2.
q̄a ut docent p̄s Theologi o M. Socr. in Deo n̄ d̄ant Deas rerū
Coim, et huius r̄o ē q̄a Dea d̄ria s̄t practica circa p̄oicōij rerū.
et uo res Coij n̄ s̄t p̄oicōij, ut Coij.

Inst. ad Deam practam n̄ requirit̄ ob̄tin̄ singulare, et p̄oicōij
s̄e p̄ se; q̄a in nobij d̄ant̄ noticiæ practæ rerū Coim, q̄ d̄icant
Vg. vitiam in Coi eē fugiendum, et virtutem amplectendam, R̄ nos
n̄ h̄erē Deas practij rerū Coim, nam in ex̄pto adueto semper
nos d̄icant̄ ad aliquem amorem partem virtutij, et oim̄ et parte
vitij, n̄ q̄d̄ hæc s̄t illud amorem nō, s̄d̄ q̄d̄ aliquem s̄e p̄ parte.

17

Revertit 2^a snia circa vte.

Aliam sniam refert P. Hurst, q̄ adstruit nam utem nit ali-
ud ee, qm̄ qdam vobulum mente fabricatum in q̄ concipiunt
p̄acta sitia illi, q̄ intrinca s̄ in inferiorib; singulib; 1° Prio
et Pto, addit q̄ hae opio illud vobulum ee tantu p̄ similitudinem
extrinca in partib;.

hae snia facile exploditur 1° q̄ndo ego p̄fero hanc opoem
Prii e ho; n̄ p̄ati d̄ Prio vobulum, siue imago hoij; s̄ ipsa na hu-
na, q̄ in intrinca Prio, atq̄ illa opo eeet fa, q̄ Prii n̄ imago hoij;
siue vobulum, s̄ ho e rete; 2° q̄ a etio Prii e illi intrinca, at uo il-
lud vobulum fictum e extrinca, ut atterit hae opio. 3° q̄ illud
vobulum aut e q̄ rete, aut q̄ fictum; si e q̄ rete e more singulare,
et n̄ ute; si e q̄ fictum n̄ pot̄ rete ee id et p̄ari d̄ inferiorib; re-
tib;: q̄ fa omnino e hae snia, et s̄t ab involatij amplectenda.

Int. illud vobulum e q̄ conceptum p̄ illum: q̄ n̄ e q̄ sin-
gulare, s̄ ute, siḡ n̄ existit p̄ductum a p̄e rei p̄ acem detractum
P̄ illud vobulum ee q̄ fictum, et Chimericum, q̄ fingit p̄ illum
illud q̄ neq̄ p̄ rei rei, neq̄ e possibile p̄ illum p̄ fundamento, ut
p̄ se p̄t, nam implicat tale vobulum ute ob roij supra aduta.

Statuit snia foris circa res vles.

Impugnatis alij opioib; restat stabilire sniam foris, q̄ autoritate
mag, qm̄ roe nitit, ut in meij enudita enudationib; ad Legem
(Deo fauente demonstraam) ne tñ meij auditores, fradate vide
at doctria foris; et receptissima, hanc seclerissimam opo retum
opoem inculcabo, ut illij funtum expendant, et p̄ uicib; sal
hae ano tua me.

Statuit igitur hoc scilicet nunc utem 19. hoc enim nunc aliud esse
 quoniam nunc hunc scilicet obtinere ab omnibus dicitur, et intrinsece unam
 proprietatem illius eam a dicitur scilicet independentem. subiungitur quod ubi pri-
 mum ab uno individuo 19. a seculo nunc abstracte, illico ab omnibus aliis indi-
 viduis, tam existentibus, quoniam presentibus, et futuris, imo hoc per se libere
 manere abstractam consequenter; hoc fabrica sat ingeniosa
 sed illius miraculosa mihi videtur.

P. tri hoc opio hoc nunc funto, quia sublata frate ca tollit
 officij frate, sed hoc frate dicitur si dicitur: quod hic sublatus per illum
 manet nunc obtinere una, et intrinsece contentiatis ad omnia sua inferiora.
 quod possumus percipere dicitur per illum, ostendere, quia nunc 19. quod
 dicitur frate a dicitur seculo: quod possumus frate conceptum dicitur nunc hunc
 relictum dicitur, quia ad id hunc funtum, nam dicitur estia et officio
 nunc hunc a dicitur, et dicitur estia. sat interea sit hoc funtum
 nam ex hoc gemis alibi dicitur presentibus obtinere, ubi lentius hoc exa-
 minabimus.

Disputatio 1^a De statibus naturae 17ⁱ. Sect. 1^a

U in 10. nunc statu dicitur vltis.
 Ante resolutionem questionis. Dicitur 1° scilicet nunc nunc aliud esse, quoniam
 multiplicem acceptioem ipsius nunc, per ut ei competunt dicitur practica
 sat auctoria: nam a seculo rei nunc dicitur nisi: ubi scilicet matij for-
 mationis, sive creationis, in quod nunc est dicitur coniuncta. Dicitur 2. dicitur
 triplicem scilicet: 1° dicitur solitudinis in quod nunc considerate scilicet se cum
 suis presentibus essentialibus, et nunc, sine ordine ad contractionem, et abs-

tracem.

Adm. 3. dari 2um stum contrationij, et hic, e matij. ille in q dari na stratta matu, qd prius fuerit abstracta. Alter e stuj traaj frati, i. ille in q na considerate stratta frate p illum post abstractem ipsius na. Tanc 3° stuj e abstractij, siue de existentia obtinca p illum in q na considerate patta, et libera a druj, aptoq ut ad illas strahati.

Adm 4. dari duas opioej circa gijj methoj, nimirum circa nam loem et druj. altera e Sloti, q dignit gijj methos ex na rei, altera e D. Thom. q ~~has~~ eos tantu uitate dignit, et in utraq opioe.

Quar. 1° V na sit utij in 1° illo stu solitudij, siue antecedentia. Ex geneje 3° Cor. P. 1° ga in hoc stu, nit dari Coie: go nit dari ute. P. 2° qd na in eo stu e singularij, qd adhuc n interuenit in ea pssio illus, p qm fit Coij. P. 2. ga n dari ute, nisi ubi dari partia, in q deuidate. ute n. e unum Coie multij, ut diximus ad in hoc stu adhuc n dari partia. et P. hoc ga hic stuj antecedit druj, et n dicit uim ad illas: sd p druj Constituenti partia go in hoc stu n dari partia, et p Coij neq ute.

P. 3. ga n pot dari ute sine fruj illud Constituentibus: sd na in 1° stu n het unitam pssioij, et aptudem p qe Constituitur utij qd ostendit, ga na in 1° stu sol considerate sin sua pccata essiatia, et naria, nimirum sin essiam, et pprietes, atq unitas pssioij, et aptudo, neq et d essia na, neq eius pprietes, imo si illud go acciale: go in hoc stu n dari fric Constituentis ute, ^{neq} q Coij dari utibz, ^{neq}

Arg. 1° sat e' dicitio uiratis ut aliqd a se rei conueniat uni
qn conueniat alii, uirate dicitio, s'd inter nam et dicitio dicitio
tio uiratis. q'd h' pot' uiratis conuenire na, qn competat dicitio. h'c ma
ga illud et uoluntas dicitio s'c' d'guntz uirate, et t'n p'ultio ubi dicitio
competit illi fratre, et n' uolenti dicitio, et p'ultio sp'ij s'anti conuenit
uolenti, et n' illi dicitio fratre.

R' 1° neg. mai, et ad p'baem illius. h'c id e' sp'iatz in di
nij p'pter infinitem, et appolentiam, ubi duo uirate tantu dicitio s'c' la
p'ria straditorioru, q'd nos cogit fides alterere, nam paternitas sol' uirate
dicitio a na dicitio p'ouit filiamem, na uo n' p'ouit. filiatio dicitio p'ou
atq, na dicitio uirate indicitio n' p'ouit, q'd exptum n' trahendu e' ad rei cre
ata, et limitata, et multo mins ad fabricam illud. adde q'd p'te' admittunt
dicitioem uirate inter cam, et appolente retri ad saluandu illud p'p'ij
contradictoria in dicitio, q' dicitio n' dari in creaty iusta uulgare opioem.

R' 2. et facilius data mai, et min. neg. q'n ga na n' dicitio
e' utij in 1° stii s'c' d'f'um dicitioij a dicitio, s'd ga ibi n' dicitio infiora
in ordi ad q' deat e' utij, neg. dicitio fr' constituentes uti, nimia uni
tas p'p'itioij, et ap'ud, q' s'c' p'dicata congentia na, q' in in 1° stii s'c' s'c'
Considerate in ordi ad sua p'dicata dicitio, et n'aria.

Arg. 2. Duo postrema utia, si p'p'ium, et acc'ij retri d'gunt
in ture a subij: q'd sat h'ij dabitz ate a se rei, et si in h'ij et in 1° na stii
R' 1° dicit aij: duo postrema utia retri d'guntz a subij mate cond.
fratre neg. aij, explicio solutioem. B'ij pot' sumi mate p' ut e' subiuin
abbedini, et tunc claru e' d'guntz retri ab albe, tap'ijm subia
ab accidenti. pot' et sumi fratre p' subio henti albein, et tunc

uixate tantu dignitate ab albo, qd praxur e subito henti albe. in
nam oi ute dei sot uixate digni a suo infiori xoe identitatis,
qm illo het sumptum in recto, qd qd sit e oblig i. d albo, qd die
in oblig. sd hoc explicatiu apperiemus in predicabij s: utij.

Pr 2. adhu dato, et n concello ante. neg. ultimam p em d hie
q inferbat ind seg dari uitem a pe rei in 1o na stu. nam 1o
stij n dari a pe rei, qd a pe rei sot dari 2o stij d hiehoij matij.
1o stij e illa na p ut antecedit drij, et considerata p itum smi p dicate.
preati e hiehoij et naxia tantu: at uo uticq, q feate concipit in opus
et unite p d hiehoij e p dicateu qgem, qd itus n tribuit nae in hoc 1o
stij, sig eam n abstrahit, nei cognosuit aptam ad essendu in plubij,
imo ab hoc p cindit, hendo sel mere nege, et sot atendendo ad pre-
dicata e hiehoij, et naxia ipsij nae.

Arg. 3. na in 1o. Stij smi se n e multiples: qd e uno punite
p d hiehoij. Pr neg. Conj, qd na in 1o. Stij sot e uno p unite featem, q
e p d hiehoij nae, q eam comitate in oi Stij, n tri e uno p d hiehoij p unite
p d hiehoij, qd adhuc in 1o Stij n dari inficia a g bly nae p dicate.

Arg. 4. na in 1o Stij antecedit drij in p d hiehoij nae: qd hae p d hiehoij
p d hiehoij sufficit, ut dei negio d riarum: qd na in 2o Stij e utij, sig het
negem singulitij, i. d riarum. Pr neg. min: neq n. na het negem
d riarum, qdo conciderate smi se in 1o Stij, quemadmodum p d hiehoij e
alby, qdo conciderate smi se, n conciderate ut alby, et tri n het ne-
goem albedinij: neq sufficit p d hiehoij nae, ut dei negio fice d biter.
nam sol antecedit suem in p d hiehoij nae, et tri n het negem luy.

Arg. 5. nā sumpta sū se n̄ e devisa in inferiora et contracta: gō ē indivisa, et una cōis, ac utij. P̄ neg. Cōis, qā nā spectata sū se, neq̄ attendit ad utitem, neq̄ ad contractioem, sō tantū ad p̄dicata essentia, et natio. sicut P̄ij sū se sumptū, neq̄ ē albus, neq̄ n̄ albus sō hēt sua p̄dicata essentia: ita sū se nā in 1° sū, neq̄ concipit ut abstracta, neq̄ ut contracta, sō ut nā hūia i. at rate cōm sū p̄prietatibz.

Int. acriter dicit si esset nā: gō in 1° sū natio considerari dicit dicit. P̄ dicit anj, si esset nā tracta cōd. si esset nā sū se neg. anj. nam hō sū se neq̄ ē P̄ij, neq̄ P̄ij, nec dicit illorū includit et excludit. unū qd̄ ē, qd̄ a p̄ rei semp hō dicit contractū ad hā dicit, at uō 1° nā sū n̄ dicit a p̄ rei. f̄ate. adde qd̄ si instantia p̄bat aliq̄ utiq̄ p̄ nostra sūa facit, qā p̄bat nām semp eē singularem, utq̄e indij. tam a dicit, et p̄bat n̄ eē utē in 1° sū d̄ q̄ ē quatio.

Arg. 6. si nā sū se neq̄ includit, neq̄ excludit dicit, sequit̄ qd̄ sit indij tam ad illa, qm̄ ad negotiū illarū, q̄ndq̄ sit utij ut pote indij. P̄ neg. sequellam, qā nā in 1° sū hēt se mere neq̄ rī diciturū, et negotiū earū. ut eēt indij tamq̄m utij d̄bebat excludere dicit p̄prietate p̄ alijm̄ p̄prietate illij f̄atem; et affectuam, habitualem, et autem: atq̄ nā in 1° sū n̄ ita considerate p̄prietate a dicit, qā considerate ac si unū qm̄ foret r̄unta d̄ dicit: gō n̄ sumit ut p̄prietate ab illij, qd̄ omnino ē natio ad utitem, et hoc semp p̄ dicit hēt; nām in 1° sū considerari omnino antecedente ad dicit, neq̄ d̄ illij curare, ac si unū qm̄ eēt habitura

Hac si p̄prietate argū d̄: nostram op̄oem ex q̄bz facile de-

dues solucioj ad oia alia, q' possim occurrunt, ad q' soluenda istud
 tibi semp diligenter Adm e, nam in 1. stu neq' heres fiaj utilitatj
 q' si unitas p'stitionj, et aptudo, q' sint p'dicata agentia n' competunt
 na' sibi se spectata: neq' et heres infiora in g'bus sit, et d' g'bus p'dicatur
 ut pote q' n' accessit adhuc ad d'iaj, q' g'bus componeret infiora. Ad hoc tam
 hoc p'cedere tam in opioe Scoti, q' d'ignit ex na' rei g'ij Metho.
 qm in opioe D. Thom. q' eos sol' uitate d'ignit, ut supra annotavi.

Sectio. 2^a

U in 2. na' stu Dei uniuersale?

Quor. 2. U in 2. na' stu, i. Contratioj Dei ute? Px neq' e' coi.

P. 1. ga ute dei ee unum indicij, ut sit in plubij, et d' illij p'dicete:
 Sed na' strata n' e' una indicij ad pl. mo iam dicta in multij, i.
 in Pro, Ho. Ho. go n' e' utj in 2. stu stratioj.

P. 2. ga in 2. na' stu n' dari unitas p'stitionj, et aptudo, q'
 Constituunt ute: qd' sic ostendo, nam unitas p'stitionj, et aptudo, t' e' ad
 in g'libet indio, t' d'ia: n' ead, ga unum accioj intencum n' pot
 nate ee in plubij: n' e' d'ia in g'libet indio, ga tunc tot erunt
 utia, q' si indio, qd' e' a parte sum. S. 3. ga na' strata h'et car
 fratem singularitatis, se d'iam indiantem: go in hoc stu n' pot
 ee coi; alie daret ei fraty in subto apto; qn' eficeret suum of-
 frum fratem.

Opposam snom tribuunt alig Scoto (sd' immerito) et
 d'ignit duplex ute; alterum poate, qd' e' p'ssum ab infioribj, alie
 rum aucter, qd' e' a p'e rei stratum in multij, et hoc dicunt dari

in 2. sti. § hij

Arg. 2. nulla pōa distiūte p suos aij: sō aptudo utij ē pōa.
gō n̄ distiūte p aum contrarij, p indq̄ conseruati utitas in 2. sti con-
trarij. R̄ dicit mai. nulla pōa p̄fica distiūte p suos aij. Cōd. mul-
ta pōa logō, et negiūa distiūte p suos aij, neg. mai. Pōa p̄fica v̄g.
itij, s̄ oculij n̄ distiūte, imō p̄ficiūte p aij itijendi, et uidentī, ut
uō pōa et logō, et negiūa distiūte p aum aduenientem. et p̄t ex p̄to
pōa logō, qm̄ hēt tabula, ut deuidate, nam adueniente aū diuisionij
deperdit illa pōa, siue n̄ repugnantia, ut deuidate. Uō aptudo utij sit
pōa logō et negiūa, id ē n̄ repugnantia, ut deuidate in p̄ta adueniente hoc
aū seu deuidate in p̄ta, p̄ contrahōem deperdit hęc aptudo, q̄ ind q̄
corruit utitas in 2. sti.

Arg. 2. in sti contrarij darii partia, sō partia constituentis ute:
gō in hoc 2. sti darii ute. R̄ dicit mai. darii partia frate, ut partia
utij neg. darii partia ut mera indiūa matia Cōd. mai, nam ad hoc
ut darii partia frate, necessariū ē ut interueniat operatiō itij, ut prius con-
stituat ute, et d̄ind itij contrahat ad partia frate. n̄ nego darii indiūa
in 2. sti, q̄ sō partia matia, sō tunc n̄ sita d̄e, et d̄ r̄ū ad ute frate, gō
t̄. adhuc admitteremus eē partia frate, nō septe in hoc 2. sti darii ute
imō e maris, gō iam ute d̄issim ē frate in partia p̄indq̄ hēt cōm fratem
singularitatis, nampe darii q̄ repugnant utij eod sti.

Arg. 3. aij q̄ darii a p̄ rei supponit suam pōam a p̄ rei: sō aij
aptij darii a p̄ rei, nimirū contrahō ad infiorā. gō et aptudo darii a p̄
rei, p̄indq̄ ute. R̄ neg. min. nam contrahō matij q̄ matij, q̄ darii a
p̄ rei n̄ ē p̄rius aij aptij ad eundem, sō sōt contrahō frate

q̄ fit post abstracōem aplicando unū multij q̄ illum.

Arg. 4. utiq̄ in eod̄ insti, q̄ hēt amorem, hēt p̄oim ad d̄ium
t̄ ad negoc̄em amorij: gō ei nā utij in eod̄ insti q̄ hēt unam d̄icōem
hēbit aptudē ad alias, ac q̄ Conj̄ erit utiq̄. R̄ neg. Conj̄. d̄ixa r̄aō
ē, gō utiq̄ ut pote libera in eod̄ insti, q̄ d̄icit unum aum hēt p̄oim
ad oppositū; in hoc n. consistit libertas: et uō aptudo, ut p̄a negitū
d̄yctūte q̄ p̄sissioem aij, gō d̄icte intrinse q̄ illum. imo retorquet
argum, gō utiq̄ in insti q̄ d̄icit aum amorij n̄ pot̄ hēre negoc̄em
illius: gō sitz aptudo in insti q̄ contrahite ad d̄icā n̄ pot̄ hēre negoc̄em
illarum; ac p̄ind̄ requit hēre unitē p̄sissioij, et aptudē, q̄ Contri-
tuunt utitem.

Arg. 5. a p̄e rei hō et leo s̄t eiusd̄ generij; P̄ij et P̄lij aij
sp̄i: gō tam ḡij, q̄m sp̄i q̄ s̄t utia d̄icte a p̄e rei: R̄ d̄yt. aij s̄t
eiusd̄ ḡij, t̄ sp̄i mate, et fundamentate, Con. frate, et p̄sissive neg.
aij, nam hō et leo sōt p̄bent̄ junctū ut abstrahante q̄ illum p̄pter si-
militudē aum consitiuorū, q̄s a p̄e rei hēnt, at utiq̄ n̄ consistit
in hoc, s̄ in illa s̄ilitudē, siue convenientia ob̄iā, q̄m illij q̄ abstrac-
hōem agnoscit.

Adde q̄ q̄ndo d̄icte dixit utē eē unū in multij sōt uoluit q̄ eēt
unum in multij parte q̄ illum, et n̄ auate, et q̄ndo d̄icte asseruit
p̄ter hōj participatiōē sp̄i eē unū hōim, illerit id eē fundamentate
n̄ uō frate.

Sectio 3^a

¶ In hoc 1° stū d̄er aptudo tota utij.

Queri^o sat d̄er aptudo tota utij in hoc 2° stū contrarij?

in 2.ª nã stit. R. negã d. coi. P. 1.ª qd n̄ p̄t dari sit negã
et fia negata; s̄ si daretur aptudo rotã in stit. Contrarij daretur sit
negã, et fia negata: et p̄ hoc, qd aptudo utij ē ḡam negã, siue
n̄ repugnã, ut abstractate uti ad p̄ta; atq; q̄ndo in stit. Contrarij ē, iam
dari repugnã, ut sit in plurib; sigd iam ē nã d̄trata: qd daretur sit
n̄ repugnã, et repugnã, q̄ ē negã, et fia negata.

P. 2.ª qd singularia n̄ aptudem utij hent, sigd illa aptudo
s̄t rep̄tite in nã coi, ut abstractate ad p̄tia; ab̄ essent, et n̄
essent p̄tia; essent qd ita supponit, n̄ essent, qd herant frain
constituentem utia. P. 3.ª qd nã ita ē d̄trata ad unum in stit.
Contrarij, ut nec diuinitus possit ē in alio: qd n̄ het aptudem
ut sit in alij post contrariam.

Nota hic diligenter me n̄ negare nãm contractam herie aptu-
dem ut abstractate, et fiat utij, s̄ dico hanc aptudem nullatenus
ē utij, neq; rotã: nam aliud ē herie aptudem, ut fiat utij aliud ē
herie aptudem utij; in q̄ p̄t latere agnorã, qd si uelij uotare illam
aptudem, ut abstractate nã aptudem rotam utij, erit quattio d̄ uocabulo.
et tunc n̄ multum repugnabo, ut eam admitam.

Oppositiõ s̄ia tribuit Scotus, et eius certatorib; p. q. b; Arg.
1.ª sicut nã 1.ª p̄t d̄trati p̄ fia, ita nã utij meth̄ d̄trati p̄ d̄trã:
s̄ nã 1.ª adhuc d̄trata sub una fia het aptudem, ut sit sub alia: qd
s̄t nã utij contracta ad unam d̄trã, hebit aptudem sat rotam
ut sit sub alij. P. neg. mai, qd nã 1.ª ita coniungit d̄trã fia
ut illam possit relinquere, et induere aliam, ut p̄t d̄ facto in
motu h̄ij, at uo nã utij nullatenus p̄t exuere unam d̄trã,

et contrahi ad aliam.

Arg. 2. sat in 3° uti qd praei congener et separabiliter
 habite aptudo resu utij in stii contrahij. P^r neg. assumptum; qd s^m
 ute n praei separabiliter d infiori, nam inferius si utij n e sot subtriu,
 neg solta fca; s^d utrumq xii albi in coi, 19. qd sot uitate dignitate
 ab infiori, aliogr n heriet identitem metham, et inditam. Jateor al-
 beam digni rate, et posse separari a sabto, at d hoc n e quatio, s^d
 d 3° predicabili, nimiru albo, xii sui infiori, nempe subti herij al-
 beam.

Arg. 3. ab au bene colligit pra, s^d na utij e au contracta in plu-
 bii: qd adhuc contracta het aptudem, ut sit in plubii, q e aptudo utij.
 P^r d^{ist}. min e au in plubii decessa, et multiplicata, cond. indecessa
 et una neg. min. ad hoc uo, ut heriet aptudem ad essendum in plubii
 debebat ee una indissa, et indiciis ad pla; at qndo na e contracta ad uia
 n het aliam aptudem, nisi ut sit in illo.

Arg. 4. Et illa na contracta reduplicatiue sumpta n heat aptudem
 utij, sat cam hebit specificatiue. P^r neg. assumptum; qd illa na qno (unq)
 sumiati in stii contrahij semp e singularij: qd numqjm pot here fca
 illam constituentem utem. Des hanc aptudem ee impeditam xoe stii.
 P^r illud impedimentu ee d^{ist}ructiuum utitatis, qd singularitas
 destruit utitatem. itaq uno uo, hae aptudo nullo mo dici pot aptudo
 utij, s^d ut abstractate na, et fiat utis, qd iam aduerti me n negare.

Sectio 4^a

U in 3° na stii dicit uti?

Quar. 4. V in 3° nōc stū q̄ ē abstracōij dēi utē? R̄
affie 3. snā cor. P. q̄ nā in hoc stū ē p̄sita ab inferioribz, aptaq̄
ut sit in illij, et p̄dicet̄ d̄ plubij, q̄ hōc oīa rēgita ad utitē.

Arg. 1° utē ē obitūm illij, q̄ n̄ fit p̄ illūm. Congrua, q̄
obitūm dēi ēē p̄is, q̄m p̄oā; R̄ 1° neg. absē Conj; q̄a ēē cēuris si
obitūm dēi ē Omnipōā, et t̄i ab ipsa sunt. R̄ 2. d̄t. aīj, utē ē ob-
itūm illij in ḡie cā fiat, siue sp̄ificanti, Cond. in ḡie cā efficiēti
neg. aīj. et in hoc sū n̄ rēgnat aliquid ēē p̄is, et p̄teriorij in d̄is ḡie.
nam aīj effij cā effectiue ē p̄ior sua cā in ḡie sua cā sp̄ificanti,
et ē p̄terior in ḡie efficiēti.

Arg. 2. Complij sumit suam unitē ab obto: q̄ n̄ p̄t eam dare
obto, ac p̄nd̄ efficiere utē unum. R̄ d̄t aīj: sumit unitē p̄tē sive
sp̄ificā ab obto, Cond. sumit unitē p̄tē neg. aīj. itaq̄ obitūm p̄tē
Complij unitē sp̄ificā, siḡ q̄ illud Complij sp̄ificā, ac ut Complij
d̄t obto sive unitē p̄tē, q̄tinus a multij p̄tē illud utē. nul-
lum q̄o inconvēniēte, q̄ d̄t obitūm unitē sp̄ificā Complij, et su-
mat ab eo unitē p̄tē, q̄ ē longe d̄iā.

Infer. q̄o tot dabuntē utia, q̄t fuerint Complij. R̄ d̄t illud
tot dabuntē utia subiective neg. tot dabuntē utia effectiue, Cond. illud ex-
plicā solutiōem, utē t̄ p̄t sumi p̄ nā substrata, q̄tinus ē subitū
unitatij p̄tē, et aptusij. t̄ p̄t sumi p̄ ipsa unitē p̄tē, et aptusij
q̄ fiatē Constituentē utē. si sumatē p̄ nā substrata, n̄ multiplicatē
utia ad multiplicatiōem Complij: q̄a id lapij n̄ multiplicatē